

מצוות עשה קסו רמח

קסז.

לשבות בשמיני של חג, שנאמר "(ו)ביום השמיני מקרא קדש" (ויקרא כ"ג:ל"ו).

קסח.

לישב בסוכה שבעת ימים, שנאמר "בסכות תשבו שבעת ימים" (ויקרא כ"ג:מ"ב).

קסט.

ליטול לולב, שנאמר "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר" וכו'.

(ויקרא כ"ג:מ"ד).

קע.

לשמוע קול שופר בראש השנה, שנאמר "יום תרועה יהיה לכם"

(במדבר כ"ט:א).

קעא.

ליתן מחצית השקל בכל שנה, שנאמר "זה יתנו כל העובר" וכו' (שמות ל"ג).

קעב.

לשמוע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע, שנאמר

"אליו תשמעון" (דברים י"ז:ט"ו).

קעג.

למנות מלך, שנאמר "שום תשים עליך מלך" (דברים י"ז:ט"ז).

קענד.

לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל, שנאמר "ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה" (דברים י"ז:א) .

קענה.

לנטות אחרי רבים אם תהיה מחלוקת בין הסנהדרין בדינין, שנאמר "אחרי רבים להטות" (שמות כ"ג:ב') .

קענו.

למנות שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל, שנאמר "שופטים ושוטרים תתן לך" (דברים ט"ז:ח) .

קענז.

להשוות בין בעלי דינין בשעה שעומדין בדין, שנאמר "בצדק תשפט עמיתך" (ויקרא י"ט:ט"ו) .

קענח.

להעיד בבית דין למי שיש לו עדות, שנאמר "והוא עד או ראה או ידע" (ויקרא ה':א') .

קענט.

לחקור העדים הרבה, שנאמר "ודרשת וחקרת ושאלת היטב" וכו' (דברים י"ג:ט"ו) .

קפ.

לעשות לעדים זוממים כמו שדימו לעשות, שנאמר "ועשיתם לו כאשר" וכו' (דברים י"ט:ט"ט) .

קפא.

לערוף את העגלה כמצותה, שנאמר "וערפו שם את העגלה בנחל"

(דברים כ"א:ד').

קפב.

להכין שש ערי מקלט, שנאמר "תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך" וכו'

(דברים י"ט:ג').

קפג.

לתת ללויים ערים לשבת, וגם הם קולטות, שנאמר "ונתנו ללויים ערים"

(במדבר ל"ה:ב').

קפד.

לעשות מעקה, שנאמר "ועשית מעקה לגגך" (דברים כ"ב:ח').

קפה.

לאבד עבודה זרה וכל משמשיה, שנאמר "אבד תאבדון את כל המקומות"

(דברים י"ב:ב').

קפו.

להרוג אנשי עיר הנידחת ולשרוף את העיר, שנאמר "ושרפת באש" וכו'

(דברים י"ג:ז').

קפז.

לאבד שבעה עממים מארץ ישראל, שנאמר "החרם תחרימם" (דברים כ"ז:ז').

קפח.

להכרית זרעו של עמלק שנאמר "תמחה את זכר עמלק" (דברים כ"ה:ט').

קפט.

לזכור מה שעשה עמלק תמיד, שנאמר "זכור את אשר עשה" וכו' (דברים כ"ה:ז').

קצ.

לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב בתורה, שנאמר "כי תקרב אל עיר" (דברים כ"י').

קצא.

למשוח כהן למלחמה, שנאמר "והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן" (דברים כ"ב').

קצב.

להתקין יד במחנה, שנאמר "ויד תהיה לך מחוץ למחנה" וכו' (דברים כ"ג:ג').

קצג.

להתקין יתד, שנאמר "ויתד תהיה לך על אזנך" (דברים כ"ג:ד').

קצד.

להשיב את הגזל, שנאמר "והשיב את הגזלה אשר גזל" (ויקרא ה':כ"ג).

קצה.

ליתן צדקה, שנאמר "פתוח תפתח את ירך לאחיך לעניך" וכו' (דברים ט"ו:יא').

קצו.

להעניק לעבד עברי, שנאמר "העניק תעניק לו" וכו' (דברים ט"ו:יד'), וכן לאמה עבריה.

קצז.

להלוות לעני, שנאמר "אם כסף תלוה את עמי את העני" וכו' (שמות כ"ב:כ"ד),
"אם" זה אינו רשות אלא מצוה, שנאמר "והעבט תעביטנו" (דברים ט"ו:ח').

קצח.

להלוות לנכרי בריבית, שנאמר "לנכרי תשיך" (דברים כ"ג:א), מפי השמועה
למדו שזו מצות עשה.

קצט.

להשיב המשכון לבעליו, שנאמר "השב תשיב לו את העבוט" (דברים כ"ד:יג').

ר.

ליתן שכר שכיר בזמנו, שנאמר "ביומו תתן שכרו" (דברים כ"ד:ט"ו).

רא.

להיות השכיר אוכל בזמן שכירותו, שנאמר "כי תבוא בכרם רעך"
(דברים כ"ג:כה), "כי תבוא בקמת רעך" (דברים כ"ג:כ"ו).

רב.

לעזוב מעל חבירו או מעל בהמתו, שנאמר "עזוב תעזוב עמו" (שמות כ"ג:ה').

רג.

להקים המשא על הבהמה, שנאמר "הקים תקים עמו" (דברים כ"ב:ד').

רד.

להשיב האבידה, שנאמר "השב תשיבם לאחריך" (דברים כ"ב:א').

רה.

להוכיח החוטא, שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא י"ט:יז').

רז.

לאהוב כל אדם מבני ברית, שנאמר "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט:י"ח) .

רז.

לאהוב את הגר, שנאמר "ואהבתם את הגר" (דברים י"ז:ט) .

רח.

לצדק מאזנים עם המשקלות, שנאמר "מאזני צדק אבני צדק" וכו' .

(ויקרא י"ט:ל"ו) .

רט.

לכבד החכמים, שנאמר "מפני שיבה תקום" (ויקרא י"ט:לב) .

רי.

לכבד אב ואם, שנאמר "כבד את אביך ואת אמך" (שמות כ"א:א) .

ריא.

ליראה מאב ואם, שנאמר "איש אמו ואביו תיראו" (ויקרא י"ט:ג) .

ריב.

לפרות ולרבות, שנאמר "פרו ורבו" (בראשית ט"ז:ד) .

ריג.

לבעול בקידושים, שנאמר "כי יקח איש אשה ובא אליה" (דברים כ"ב:יג) .

ריד.

לשמח חתן את אשתו שנה, שנאמר "נקי יהיה לביתו שנה אחת" .

(דברים כ"ד:ה) .

רנו.

למול את הבן, שנאמר "וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (ויקרא י"ב:ג'). .

רנז.

ליבם אשת אח, שנאמר "יבמה יבוא עליה" (דברים כ"ה:ה'). .

ריז.

לחלוץ ליבם, שנאמר "וחלצה נעלו מעל רגלו" (דברים כ"ה:ט'). .

ריח.

לישא אונס את אנוסתו, שנאמר "ולו תהיה לאשה" (דברים כ"ב:כ"ט). .

ריט.

לישב מוציא שם רע עם אשתו כל ימיו, שנאמר "ולו תהיה לאשה"

(דברים כ"ב:י"ט). .

רכ.

לדון במפתה בחמישים שקל עם שאר דיניו, שנאמר "כי יפתה איש" וכו'

(שמות כ"ב:ט"ו). .

רכא.

לעשות ליפת תואר ככתוב, שנאמר "וראית בשביה אשת יפת תואר"

(דברים כ"א:י"א). .

רכב.

לגרש בשטר, שנאמר "וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה" (דברים כ"ד:א'). .

רכג.

לעשות לשוטה בתורתה, שנאמר "ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת"

(במדבר ה"ג).

רכד.

להלקות הרשעים, שנאמר "והפילו השופט והכהן" (דברים כ"ה:ב).

רכה.

להגלות רוצח בשגגה, שנאמר "וישב (שם) [בה] עד מות הכהן" וכו'

(במדבר ל"ה:כ"ה).

רכו.

להיות בית דין הורגין בסיף, שנאמר "נקם ינקם" (שמות כ"א:כ).

רכז.

להיות בית דין הורגין בחנק, שנאמר "מות יומת הנואף והנואפת" (ויקרא כ"ג).

רכח.

להיות בית דין שורפין באש, שנאמר "באש ישרפו אותו ואתהן" (ויקרא כ"ד).

רכט.

להיות בית דין סוקלין באבנים, שנאמר "וסקלתם אותם" (דברים כ"ב:כ"ד).

רל.

לתלות מי שנתחייב תלייה, שנאמר "ותלית אותו על עץ" (דברים כ"א:כ"ב).

רלא.

לקבור הנהרג ביומו, שנאמר "כי קבור תקברנו ביום ההוא" (דברים כ"א:כ"ג).

רלב.

לדון בעבד עברי כהלכותיו, שנאמר **"כי תקנה עבד עברי" וכו'** (שמות כ"א:ב'). .

רלג.

ליעד אמה עבריה, שנאמר **"אשר לא יעדה"** (שמות כ"א:ח'), **"ואם לבנו ייעדנה"**

(שמות כ"א:ט'). .

רלד.

לפדות אמה עבריה, שנאמר **"והפדה"** (שמות כ"א:ח'). .

רלה.

לעבוד בעבד כנעני לעולם, שנאמר **"לעולם בהם תעבדו"** (ויקרא כ"ה:מ"ו'). .

רלז.

להיות החובל משלם ממון, שנאמר **"וכי יריבון אנשים והכה"** (שמות כ"א:י"ח'). .

רלז.

לדון בנזקי בהמה, שנאמר **"כי יגוף שור איש את שור רעהו"** (שמות כ"א:ל"ה'). .

רלת.

לדון בנזקי הבור, שנאמר **"כי יפתח איש בור"** (שמות כ"א:ל"ג'). .

רלט.

לדון בגנב בתשלומין או במיתה, שנאמר **"וכי יגנוב" וכו'** (שמות כ"א:ל"ז'), **"אם**

במחתרת" וכו' (שמות כ"ב:א'), **"וגונב איש" וג'** (שמות כ"א:נ"ז'). .

רמ.

לדון בנזקי הבער, שנאמר **"כי יבער איש שדה או כרם"** (שמות כ"ב:ד'). .

רמא.

לדון בנזקי האש, שנאמר "כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל" (שמות כ"ב:ה).

רמב.

לדון בדין שומר חנם, שנאמר "כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים"

(שמות כ"ב:ו).

רמג.

לדון בדין נושא שכר ושוכר, שנאמר "כי יתן איש אל רעהו חמור או שור"

וכו' (שמות כ"ב:ז).

רמד.

לדון בדין השואל, שנאמר "וכי ישאל איש מעם רעהו" (שמות כ"ב:ח).

רמה.

לדון בדין מקח וממכר, שנאמר "וכי תמכרו ממכר לעמיתך" (ויקרא כ"ה:י).

רמו.

לדון בדין טוען וכופר, שנאמר "על כל דבר פשע על שור" וכו' (שמות כ"ב:י).

רמז.

להציל הנרדף ואפילו בנפש הרודף, שנאמר "וקצותה את כפה" (דברים כ"ה:יב).

רמח.

לדון בדיני נחלות, שנאמר "איש כי ימות ובן אין לו וכו' והיתה לבני ישראל"

(במדבר כ"ז:יח-יא).